

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GHEORGHIU, FLORIN

Integrala de șah / Florin Gheorghiu. - București : Cartea Românească Educațional, 2017-2018

3 vol.

ISBN 978-606-94524-3-1

Vol. 1. - 2018. - ISBN 978-606-8982-12-0

I. Karpov, Anatoli (pref.)

794.1

SAH

INTEGRALA DE ȘAH

FLORIN GHEORGHIU

1960-1970
VOL. 1

Cuprins

Campion al țării la 16 ani	7
Titlul mondial al juniorilor în 1963	11
Primul mare maestru al României în 1965	15
În loc de prefață	17
Emoțiile debutului	19
Primul meu titlu de campion al României	21
Vicecampion mondial de juniori	29
Maestru internațional la 18 ani	37
În sfârșit, campion mondial de juniori	47
Prima notă de mare maestru internațional	61
Cum am devenit mare maestru internațional	81
Succese și ratări	99
Victorie la Bobby Fischer!	133
Întâlniri cu elita șahului mondial	149
Victorie la Hastings, într-un an de mari confruntări	179
Mari turnee pentru culorile țării	205
Un an de succese, dar scorul cu Bobby Fischer a devenit egal	235
Adversarul și prietenul meu: Bobby Fischer	261
„Şahul, cel puțin pentru mine, este cel mai frumos sport”	263
Indexul deschiderilor	267
Indexul codurilor ECO	269
Indexul jucătorilor	271
Palmaresul marelui maestru Florin Gheorghiu între anii 1958 și 1970	273
Addenda et corrigenda la palmaresul din volumele 2 și 3	277

ERRATA LA VOLUMELE 2 ȘI 3

Volumul 2:

- pagina 161, diagrama 3: Tf7 la f8, Rg8 la f7
- pagina 190, diagrama 1: Nc6 la b7

Volumul 3:

- pagina 49, diagrama 1: Rf8 la f7

Notă: pentru turneele marcate cu asterisc informațiile prezente, respectiv locul ocupat și/sau numărul partidelor și rezultatul lor, sunt incomplete.

Elveția	Schweizerische Mannschaft Meisterschaft	6	1	0
Elveția	Schweizerische Gruppen Meisterschaft	1	0	0
Elveția	Team Cup	3	0	0
1993				
Elveția	Schweizerische Mannschaft Meisterschaft	6	1	0
Elveția	Schweizerische Gruppen Meisterschaft	0	1	0
Elveția	Team Cup	2	2	0
1994				
Lenk	open [II] 97	iii-vii	4	3
Martigny	open 78	iv-ix	5	3
1997				
Elveția	Schweizerische Mannschaft Meisterschaft	0	6	2
1998				
Martigny	open 91	=ii	5	1
1999	Grächen*	open Bundesturnier	3	4
			0	

șahisti. Și iată că actualul Congres al F.I.D.E. a acordat campionului român cel mai înalt titlu de clasificare șahistă: mare maestru internațional.

(ziarul *Scîntea tineretului*, sep. 1965)

În loc de prefată

De obicei, șahul este privit, apreciat și înțeles din două ipostaze total opuse: jucători de concurs și spectatori. Aceștia din urmă, mulți dintre ei șahisti amatori pasionați, dezbat cu ardoare partidele maeștrilor, „hotărând” care dintre mutări sunt cele mai bune, emit judecăți și opinii mai mult sau mai puțin autorizate, cre-ează printre prietenii apropiati „imagină” jucătorului preferat. „Replica” marilor jucători de turneu se face simțită prin partidele lor, multe dintre ele într-adevăr memorabile, și acest „dialog” jucător-spectator este continuu, făcând ca sportul minorii, șahul, îndrăgit de milioane și milioane de oameni, să aibă numai de câștigat!

Deoarece o carte de genul *Partidelor alese* apare în premieră absolută în țara noastră (din punctul de vedere al partidelor proprii comentate de un mare maestru român), am căutat să apăr, desigur, poziția jucătorului de turneu, explicând de multe ori în detaliu probleme psihologice, analize, pregătire, care - adeseori - au trecut poate neobservate, dar, în același timp, am căutat ca prin comentariile propriu-zise, cât și prin capitolele explicative, spectatorul, cel care a fost de atâtea ori prezent în sala de turneu lângă mine sau a urmărit la radio, televiziune sau în presă rezultatele turneelor, să înțeleagă cât mai bine procesul gândirii unui mare maestru, să fie făcut într-un fel „părtaş” la modul în care acesta și-a prezentat propriile victorii. Din această cauză, în principal comentariile propriu-zise nu sunt excesiv de complicate, ele căutând să fie pe gustul și pe înțelesul unui public cât mai larg, *Partidele alese* fiind o carte adresată tuturor categoriilor de șahisti, amatori și de performanță din țara noastră. Tot pentru ca procesul evolutiv al unui jucător de turneu (în speță subsemnatul) să fie cât mai complet prezentat, mi-am împărțit lucrarea în două volume, cel de față, primul, înglobând cele mai bune realizări din momentul apariției mele ca jucător de turneu până în anul 1970. Ce s-a întâmplat după 1970 spectatorii - sau mai bine zis cititorii - vor putea urmări în paginile următorului volum (n.a. - volumele 2 și 3 ale *Integralei*). Desigur, elementele cele mai dificile în prezentarea propriilor realizări sunt evitarea unei atitudini subiective, aprecierea corectă, obiectivă a jocului adversarilor, tragerea unor concluzii juste odată cu încheierea luptei de idei de pe tablă. Vreau să cred că volumul a reușit să prezinte partidele care îl compun tocmai în acest fel...

Alegerea partidelor n-a fost întâmplătoare, fiind preferate cele mai importante din punct de vedere sportiv (momente deosebite ale carierei), în funcție de adversari și, în sfârșit, din punct de vedere artistic, al frumuseții lor. Este un lucru cunoscut

că de câte ori am avut prilejul mi-am exprimat părerea că șahul este un amestec foarte reușit de sport, știință și artă. Lucrul cel mai important pentru un șahist este, după mine, transmiterea unui mesaj propriei generației și celei care va veni, mesaj care nu poate fi alcătuit decât din cele mai bune și frumoase partide ale sale!

Din această cauză, rezervându-mi dreptul de a explica cititorilor apropierea dintre șah și știință în următorul volum (n.a. – volumele 2 și 3 ale *Integralei*), sper că partidele din acest prim volum vor reuși să scoată în evidență aspectele lor estetice, să-i convingă pe cititori că afirmația „Șahul este și o artă” este cât se poate de adevărată!

Am profitat de reeditarea acestui volum pentru a-i aduce câteva îmbunătățiri, spre beneficiul nemijlocit al cititorilor săi. În primul rând, deoarece Bobby Fischer a fost, fără îndoială, un geniu al șahului pe care am avut privilegiul de a-l înfrunta la tablă, am diversificat substanțial informația aferentă celor 3 partide jucate cu el. În acest fel, cititorii vor avea o imagine mai fidelă a tuturor circumstanțelor în care acestea s-au desfășurat.

În al doilea rând, am considerat de cuvintă să sporesc cuprinsul lucrării cu 10 partide suplimentare, care au reprezentat în acei ani confruntări excepționale din punct de vedere sportiv. Pe de altă parte, în cazul unora dintre cele 100 de partide inițiale am schimbat unele comentarii, cu scopul de a mări acuratețea textului. Trebuie să menționez și aici că toate comentariile sunt originale, adică sunt concepute la data disputării fiecărei partide, fără ajutorul computerului.

Alte modificări majore constau în datarea exactă a partidelor, ori de câte ori a fost posibil acest lucru, precum și în restabilirea ordinii lor cronologice, care nu a fost respectată întotdeauna la prima ediție. În plus, am adăugat codificarea ECO, pentru consistență cu celelalte două volume ale Integralei de șah. Tot în scopul respectării „arhitecturii” generale adoptate pentru ultimele două volume ale Integralei am introdus cei trei indecsi, în timp ce palmaresul publicat în prima ediție a fost întregit prin intermediul surselor bibliografice pe care le-am avut la dispoziție.

În sfârșit, am înlocuit notația algebraică extinsă cu cea prescurtată și, în același timp, am eliminat unele inadvertențe și greșeli de tipar, inerente unei lucrări de o asemenea întindere.

Sunt bucuros că prin reeditarea de față am repus la dispoziția publicului cele mai bune realizări din perioada de început a carierei mele și, totodată, cred și sper că studiul lor va contribui la perfecționarea măiestriei șahiste a tuturor celor care urmăresc performanța sportivă în multisecularul joc al Caissei.

Florin Gheorghiu

Emoțiile debutului

Anul 1960 începuse în mod fericit pentru mine, pentru că, spre surprinderea multor specialiști, un școlar în vîrstă de 15 ani izbutise să se califice în finala națională a seniorilor... La școală, de asemenea, aveam rezultate bune, eram printre primii elevi din clasă, mai aveam un an până la terminarea liceului „I. L. Caragiale” din Ploiești. Probabil aceste două considerente i-au făcut pe conducătorii sportului universitar din acea vreme să-mi acorde deosebita încredere de a figura printre componenții lotului reprezentativ studențesc ce urma să ne reprezinte la Universiada de la Leningrad! Drept să spun, atunci când am primit vestea convocării mele în lot, nu mi-a venit să cred, întrucât consideram, sincer să fiu, că existau la ora respectivă alți jucători mai valoroși decât mine, iar în al doilea rând, nu eram încă student. Oricum, vestea mi-a făcut multă placere și în zilele următoare m-am prezentat la București unde am făcut cunoștință cu colegii mei de echipă, pe unii dintre ei cunoscându-i până atunci doar din auzite. Iată echipa României pentru Universiada de la Leningrad din 1960, în ordinea meselor: Gheorghe Mititelu, Dolphi Drimer, Iuliu Szabo, Paul Joița, Florin Gheorghiu, Gheorghe Botezatu. Dintre aceștia, primii trei erau maeștri, eu și Paul Joița eram candidați maeștri, iar Gheorghe Botezatu avea categoria 1. Puțin surprinsă, probabil, de prezența mea în echipă, colegii mai vîrstnici m-au înconjurat totuși cu o prietenie binevoitoare. În avion, glumele lor privind prima mea călătorie aeriană au făcut ca timpul să treacă mai ușor și, după câteva ore, eram în frumosul oraș de pe malurile Nevei. Participam pentru prima oară la o competiție de asemenea valoare și în mijlocul atât de mari maeștri și maeștri renumiți m-am simțit în primul moment intimidat. Cu această ocazie îl vedeam întrâia oară de aproape pe Boris Spasski, fostul copil-minune al șahului sovietic, viitor campion mondial și... adversar al meu în numeroase concursuri din diferite țări ale lumii. Aici, la Leningrad, mă voi împrieteni cu mulți șahiști renumiți, cu care peste câțiva ani mă voi întâlni în primele mele turnee internaționale în diverse țări ale lumii. Aceasta a fost, de altfel, principala caracteristică a Universiadei de la Leningrad: înjghebarea unor prietenii trainice între tinerii de diverse naționalități. În timpul rundelor s-a luptat aprig pentru victorie, dar acest lucru nu împiedica de loc ca în timpul liber șahiștii din diferite echipe să meargă la spectacole, muzee, să danzeze sau uneori să cânte melodii din țările lor. În ceea ce mă privea, eu am avut destul de mult timp liber la Leningrad, întrucât eram rezervă (acesta a fost

de altfel primul și singurul concurs internațional în care eu am fost rezervă într-o echipă reprezentativă a României și nu jucam decât atunci când antrenorul considera necesar sau... nerisică! Profitând de acest timp liber am cunoscut bine Leningradul, care mi-a plăcut foarte mult. Am întârziat multe ore în fața pângelor celebre din Ermitaj, am admirat Palatul de iarnă și grădinile imperiale, vestite prin jocurile lor de apă și m-am plimbat, alături de mulți turiști, cu vaporășul pe Neva. În sfârșit, într-o zi dintre zile, antrenorul m-a anunțat că îmi voi face debutul internațional contra echipei S.U.A., viitoarea campioană mondială universitară. Jucam cu negrele îmi amintesc că am făcut o partidă foarte bună de atac contra unui puternic maestru american, Saidy, am obținut o splendidă poziție, am câștigat dama și... furat de frumusețea partidei am pierdut în criză de timp. Am fost atât de dezolat încât timp de aproape trei zile nu mi-am putut reveni, în ciuda asigurărilor tuturor colegilor că făcusem o partidă mare. În cele din urmă am fost pus din nou să joc, de data aceasta șase partide la rând, și am realizat 5,5 puncte, obținând cel mai bun rezultat individual din echipa română și prima normă de maestru al sportului! În meciul cu Anglia am realizat cea mai bună partidă a mea din întregul campionat: Fl. Gheorghiu – D. Mabbs: 1.e4 e5 2.f4 Cf6 3.f:e5 C:e4 4.Cf3 Cg5 5.Cc3 Cc6 6.d3 C:f3+ 7.D:f3 Dh4+ 8.g3 Dd4 9.Ne3 C:e5 10.Df2 Db4 11.O-O-O d6 12.d4 Cg4 13.De2 Rd8 14.Nf4 h6 15.Ng2 Da5 16.The1 Nd7 17.Dc4 Ne6 18.T:e6! f:e6 19.D:e6 Cf6 20.Te1 c6 21.N:d6 N:d6 22.D:d6+ Cd7 23.Nh3 Dc7 24.De7+ Rc8 25.Ce4! Td8 26.Cc5 b6 27.Ce6! și negrul a cedat. Universiada s-a încheiat cu o mare surpriză: echipa S.U.A. (Lombardy, Kalme, Weinstein, Mednis, Saidy) a reușit să învingă în ultima rundă formația țării gazdă cu 2,5-1,5 (Spasski a pierdut la Lombardy) și americanii au câștigat la Leningrad titlul de campioni mondiali universitari. Pe locul al 3-lea s-a clasat Iugoslavia, iar echipa noastră a ocupat în final un onorabil loc 6, înaintea puternicelor formații ale R. D. Germane și Ungariei. Primul meu mare concurs internațional se încheia. Obținusem un rezultat bun, reținusem atenția specialiștilor prin jocul prestat (în acele zile „Les lettres françaises” a subliniat apariția la Universiadă a multor tineri talentați, remarcând pe cehoslovacul Kupka și pe românul Gheorghiu) și, în plus, aveam acum în marea familie a șahiștilor o mulțime de prieni!

Primul meu titlu de campion al României

Afară, pe străzi, ploua fără încetare de câteva zile. Era o toamnă cețoasă, se lăsase un frig pătrunzător, puținii trecători se grăbeau spre casele lor, înfruntând vântul de pe stradă.

În Aula Bibliotecii Centrale Universitare se desfășura în acele mohorâte zile de toamnă ale anului 1960 finala Campionatului național de șah, prima la care luam parte și eu. E poate concursul care mi-a rămas cel mai bine înțipărit în minte pentru că, după ce ratasem la limită calificarea în finală cu un an înainte, acum țineam să demonstreze tuturor, și mai ales mie, că participarea mea la suprema competiție internă a șahului românesc nu era o simplă întâmplare. Cât de grea fusese semifinala de la Sibiu, cu prețul cător emoții obținusem locul al II-lea, care permitea școlarului Florin Gheorghiu să ia parte la finala de la București! Îmi amintesc că tragerea la sorti s-a desfășurat pe nesimțite, că a trecut foarte repede, nu mai țin minte ce număr am avut și... a sosit prima rundă. Primul adversar: Ion Bălănel, multiplu campion al României, ale cărui partide le rejucasem înainte de atâtea ori, căutând să învăț că mai mult de la un mare jucător, pe care-l admiram sincer. Am început partida copleșit de emoție, însă încet-încet am uitat că eram un simplu debutant, aproape neluat în seamă de numeroșii spectatori și de adversarii din turneu, și jocul s-a încins. După circa patru ore de joc, reușisem o partidă excelentă și câteva aplauze firave, parcă neîncrezătoare, salutau prima mea victorie într-o finală românească! A doua zi am câștigat din nou și în acel moment am început să-mi făresc un vis frumos: cucerirea titlului de campion național!

Rundă de rundă, începeam parcă să joc din ce în ce mai bine, victoriile și remizele alternau, fără ca eu să cunosc înfrângerea, iar victoria „fulger” obținută într-o foarte reușită partidă de atac în față lui Theodor Ghițescu a entuziasmat pe cronicari și pe specialiști, iar mie mi-a slăbit atenția, făcându-mă să cred că titlul dorit este foarte aproape. Așa cum se întâmplă deseori în sport, relaxarea timpurie se plătește scump și în runda următoare am pierdut o poziție net câștigată la penultimul clasat în acel moment, Vasile Georgescu, înfrângere care a relansat spectaculos lupta pentru primul loc. Campionul din anul anterior, Victor Ciocâltea, care pierduse primele două partide în turneu, avea o puternică revenire în ultimele runde, jucători experimentați ca Iuliu Szabo, Gheorghe Mititelu, Mircea Pavlov puteau profita de fiecare inexactitate a unui debutant neobișnuit

cu finalele. Rundă de rundă, totul devinea din ce în ce mai greu, partidele durau parcă din ce în ce mai mult, iar adversarii erau, parcă, din ce în ce mai puternici! În cele din urmă a sosit ultima rundă, în care sortii programaseră partida-derbi a întregii finale, Ciocâltea-Gheorghiu. Maestru internațional experimentat, acesta încerca, în întâlnirea directă cu mine, să smulgă *in extremis* victoria finală și să-și păstreze astfel titlul. Diferența dintre noi era de numai o jumătate de punct și mie îmi era necesară remiza pentru a deveni campion. Îi datorez mult fostului meu antrenor Corvin Radovici, le datorez mult tuturor șahiștilor ploieșteni, care în acele clipe au fost toți alături de mine, m-au încurajat necontentit cu privirele și apoi, în noaptea albă care a urmat, au analizat cu toții poziția întreruptă căutând cea mai simplă cale spre remiză. A fost o partidă grea, care cred că a mulțumit publicul ce luase cu asalt cocheta, dar mica sală a Bibliotecii. Analizele continuau în stradă, pe tablele de demonstrație instalate acolo pentru cei ce nu putuseră să intre în sală. Cât de mare era interesul oamenilor pentru șah am putut constata și după rundă: când am ajuns în stradă, cineva m-a întrebat dacă nu i-l pot arăta pe „puștiul din Ploiești” căruia el îi dorea victoria. După opt ore de luptă aprigă, partida s-a încheiat remiză și aplauzele n-au mai fost firave, spectatorii nu mai erau neîncrezători. Ovațiile care au salutat titlul meu de campion al României, primul meu titlu, și faptul că devenisem maestru al sportului nu le voi uita niciodată. E tare frumos să ai 16 ani și să ţi se împlinească un vis...

În continuare sunt prezentate trei partide din acest turneu.

1

Fl. Gheorghiu – I. Bălănel

Gambitul damei [D35]

București, 26 nov. 1960, r. 1

1.d4 Cf6 2.c4 e6 3.Cc3 d5

4.c:d5 Atunci când s-a disputat această partidă varianta schimbului constituia arma de bază a albului în Gambitul damei. Ulterior, s-a ajuns la concluzia că la un joc exact din partea negrului, albul nu poate obține avantaj și s-a revenit la variantele baze de pe mutarea 4.Cf3. **4...e:d5 5.Ng5! Ne7 6.Dc2** Pentru a interzice mutarea Nf5, care duce la joc comod pentru negru. **6...O-O 7.e3 b6!?** Din căte

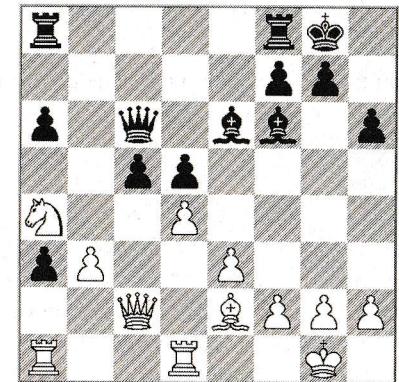
știu eu, o mutare nouă în această poziție foarte cunoscută, în care negrul joacă de obicei 7...c6, 7...Cbd7 sau 7...h6. Mutarea efectuată de Bălănel reflectă stilul său de joc agresiv, el căutând să obțină încă de la începutul partidei inițiativa. Negrul vrea să realizeze înaintarea c7-c5, fără a mai pierde timp cu mutarea c6. **8.Nd3 h6** Albul amenință să câștige un pion. **9.Nh4 c5 10.Cf3** Liniștit, albul își termină dezvoltarea. **10...Cc6 11.a3** Previne amenințarea Cc6-b4. Poziția rezultată poate fi considerată aproximativ egală. **11...Ne6** La b7 nebunul negru ar fi ocupat o poziție pasivă. **12.O-O Dd7** Era probabil mai bine direct Tc8.

13.Nb5! Obligă pe negru la o retragere, chiar temporară. **13...Db7 14.Da4 Cb8!?** Ce altceva putea juca negrul? La 14...Nd7 albul schimba la f6, câștigând apoi pionul d5, iar la 14...Tc8 se pierdea o calitate după Na6. **15.Ce5!** O mutare tipică acestui gen de poziții. **15...a6 16.Ne2!** Mult mai bine decât Nd3; albul amenință mereu Nf3, atacând pionul d5. **16...b5** Aparent, negrul are deja o inițiativă periculoasă pe flancul damei. **17.Dc2 Cc6 18.Tfd1!** Albul reacționează cu mult calm într-un moment decisiv al partidei, schimbul la c6 neducând decât la egalitate. **18...b4!?** Punctul culminant al „inițiativei” negre pe flancul damei. Era însă mai prudent 18...c4.

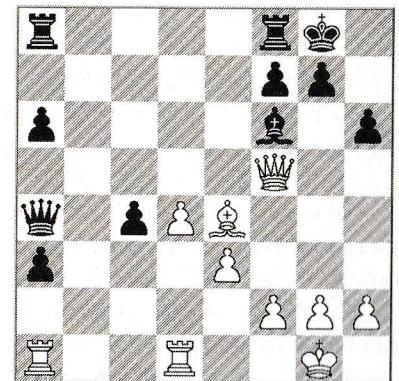

19.C:c6! Aduce dama neagră într-o poziție slabă. **19...D:c6 20.N:f6!** Prin acest schimb oportun albul îndepărtează principalul apărător al pionului c5, obținând avantaj clar. **20...N:f6 21.Ca4** Poarta jocului alb. Se pierde pionul c5 sau se slăbește mult tot flancul damei negre. **21... b:a3 22.b3!** O mutare excelentă. Din punct de vedere pozitional, albul are o situație net

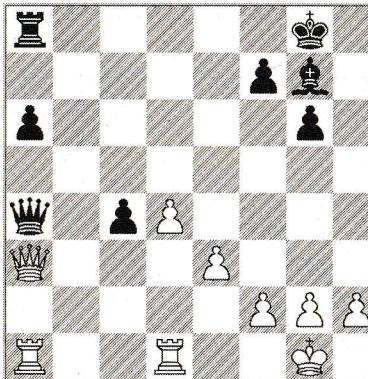
câștigată, după ce a reușit în câteva mutări să impună superioritatea strategiei sale. Acest lucru merită să fie subliniat, fiindcă în această partidă a primei runde a finalei naționale din 1960 eu eram un debutant simpatizat, dar complet necunoscut, iar adversarul meu era multiplu campion al țării, maestru internațional redutabil, din ale cărui partide învățasem până atunci mult...

22...c4!? Negrul cauță cu origine preț să complice jocul. **23.b:c4 d:c4 24.Nf3** Câștigă o calitate în toate variantele. **24...Nf5** Sau 24...Nd5 25.N:d5 D:d5 26.Cb6 etc. **25.D:f5 D:a4 26.Ne4!!**

O mutare intermediară foarte importantă, care pune în pericol regele negru. 26...Tfb8 27.Dh7+ Rf8 28.N:a8 g6 Altfel, urmă şahul la h8. 29.D:h6+?! În criză de timp, albul face o mică inexactitate: câştiga imediat Ne4. 29...Ng7 30.Df4 T:a8 31.Dd6+ Rg8 32.D:a3

Partida este decisă. Restul mutărilor nu mai necesită comentarii. 32...Dc6 33. Tdc1 Nf8 34.Da4 Tc8 35.D:a6 Dc7 36. Tab1 c3 37.Tb3 c2 38.Da2 Negrul a cedat, deoarece se pierde imparabil și pionul „c”.

Prima mea victorie de prestigiu!

2

Th. Ghîtescu – Fl. Gheorghiu

Apărarea siciliană [B87]

Bucureşti, 8 dec. 1960, r. 12

1.e4 c5 2.Cf3 d6 3.d4 c:d4 4.C:d4 Cf6 5.Cc3 a6 6.Nc4 După cum se vede, negrul joacă varianta Najdorf-Opcensky, considerată cea mai activă, iar albul a ales ca sistem de combatere atacul Sozin. 6...e6 7.Ng5!!

Din căte cunosc eu, o mutare nouă în această poziție foarte cunoscută, în care albul continua de obicei cu 7.Nb3 sau 7.a3. Albul a crezut probabil că negrul va fi forțat să reentre, după 7...Cbd7, în variantele obișnuite. 7...Ne7 8.Nb3 b5 Începe contrajocul clasic pe flancul dămiei. 9.De2 Se amenință deja b4, iar mutarea 9.f3 ar fi fost prea pasivă. 9...0-0 10.0-0 Albul se decide să joace pozitional. În spiritul variantei era poate 10.O-O-O, dar se putea încerca și continuarea foarte ascuțită 10.a3 Nb7 11.f4 h6 12.h4! 10...b4! O înaintare tematică, după care negrul atacă mai ușor pionul e4. 11.Ca4 Nb7 12.f3 Interesantă era varianta 12.f4 C:e4 13.N:e7 D:e7 14.f5 e5 15.f6! C:f6 16.Cf5, cu oarecare șanse de atac pentru cei doi pioni sacrificiați. 12...Cc6!

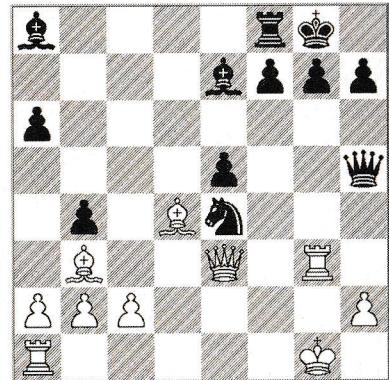
13.Ne3 Practic, albul joacă acum varianta normală cu un tempo în minus. 13...d5! Negrul a realizat înaintarea de eliberare specifică Siciliei. 14.Tfd1? După cum se va vedea, mult mai bine era 14.Tad1. 14...C:d4 15.N:d4 Da5 Dama neagră ieșe din neplăcuta legătură de pe coloana „d”, atacând în același timp calul din a4. 16.Cb6?! Riscant. Se putea încerca 16.e5 Cd7 17.c3 Nc6 18.c:b4 N:b4 19.Cc3, cu joc echilibrat. 16...d:e4 Un sacrificiu corect de calitate pentru inițiativă, care trebuie acceptat, fiindcă, după 17.f:e4? Tad8, albul stătea foarte rău. 17.C:a8 Dh5!! (Vezi diagrama următoare) O mutare excepțională, prevăzută atunci când am jucat Da5. Pentru atac negrul renunță la capturarea imediată a calului din a8. Combinăția a fost posibilă datorită

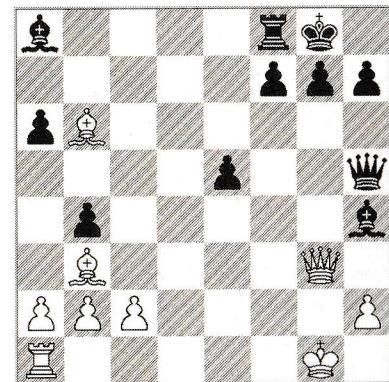
deplasării turnului alb din f1. Continuarea pe care o va alege albul în partidă este aproape forțată, alte mutări ducând la mare avantaj pentru negru, de exemplu: i) 18.Td2? e:f3 19.De5 D:e5 20.N:e5 N:a8 21.g:f3 N:f3 sau ii) 18.Cb6 e5! 19.Nf2 e:f3 20.Dc4 Cg4 21.h3 C:f2 22.R:f2 Dg6!! și albul este complet pierdut. 18.Df2?! e:f3 19.g:f3 Nici continuarea 19.Cb6, recomandată după partidă, nu era mai bună. 19...N:f3 20.Td3 N:a8

ultimă eroare, neprevăzând mutarea a 22-a a adversarului. Mai bine era aici 21.Dg3, însă negrul păstra totuși un mare avantaj după 21...Ne4. 21...e5 Parează orice încercare de joc activ a albului. 22.De3 Ce4!

Decisiv! Negrul își recâștigă forțat calitatea. 23.Nb6 C:g3 24.D:g3 Nh4! Simplu și elegant. Amenințările de mat sau mare câștig material sunt imparabile.

25.Dh3 Nf2 + Albul a cedat.

Cea mai bună realizare a mea din această primă finală de campionat național la care am participat!

1.d4 Cf6 2.c4 e6 3.Cc3 d5 4.c:d5

e:d5 5.Ng5 c6 Una dintre continuările clasice în această poziție. În prima rundă a finalei, Bălănel a jucat contra mea mutarea „neortodoxă” 5...b6, nereușind să egaleze.

6.Dc2 h6 7.Nh4 Slab pentru alb era, desigur, 7.N:f6 D:f6

8.C:d5? D:d4! și negrul avea avantaj

7...Ne7 8.e3 Cbd7 9.Nd3 Ch5!?

O idee interesantă, îndreptată contra schemei clasice de dezvoltare a albului, bazată pe mutarea Cf3.

10.N:e7 D:e7 11.Cge2! Dezvoltând calul la e2, albul va efectua rocadă mare, atacând apoi în centru și pe flancul regelui.

11...Cdf6 12.h3 g6 Forțat, se amenință câștigul unei piese după g2-g4.

13.0-0-0 Cg7!? Era poate mai bine direct Nd7.

14.g4 h5 Negrul caută să provoace înaintarea g4-g5, pentru a obține cîmpul f5 pentru piesele sale.

15.Rb1! „Sacrificând” un pion, albul câștigă un tempo foarte important.

15...Nd7 Desigur, după schimbul la g4, albul pătrundea decisiv pe coloana „h”, dar era

mai bine 15...Ne6, pentru a putea retrage ulterior calul la d7.

16.g5 Ch7 17.h4 Ng4 Pentru a controla cîmpurile albe de pe flancul regelui.

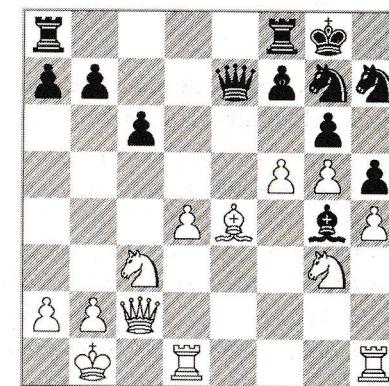
18.e4! Fiind mai bine dezvoltat, albul realizează această spargere tematică în centru.

18...d:e4 19.N:e4 O-O Negrul a reușit să-și pună regele la adăpost.

20.f3 Nf5 Ceva mai bine era aici 20...Ne6, dar albul păstra un avantaj sensibil.

21.Cg3! Cu tempo, albul își plasează figurile în cele mai bune poziții.

21...Ne6 22.f4 Mai energetic era aici 22.d5 c:d5 23.C:d5 N:d5 24.N:d5, cu poziție complexă. **22...Ng4** Pendularea aceasta a nebunului este aproape forțată, se amenință f5. Negrul putea încerca însă și 22...Dc7, de exemplu: 23.Df2 Da5! și mutarea f5 este pentru moment îngreunată.

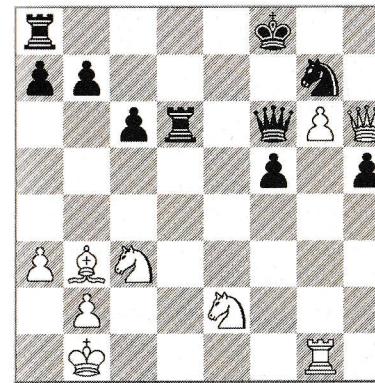
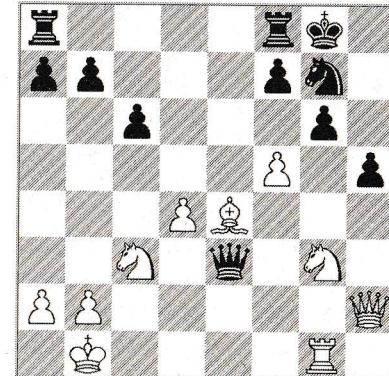
Totuși! Sacrificând calitatea, albul obține atac foarte puternic.

23...N:d1 24.T:d1 C:g5!?

În desperare de cauză, negrul alege, probabil, cel mai mic dintr-rele.

Într-adevăr, după 24...g:f5

25.C:f5 C:f5 26.N:f5 f6 27.g6!, albul

câștiga spectaculos. De încercat era, totuși, 24...Dd6.

25.h:g5 D:g5 26.Tg1!

O mutare simplă, care continuă atacul albului.

26...De3 27.Dh2! (Vezi diagrama anterioară)

Amenințările albului pe flancul regelui au devenit imparabile.

Mutarea următoare a negrului este,

practic, singura.

27...D:d4 28.Cge2

De3 29.f:g6 f5 Singura mutare care nu pierde imediat.

30.Nc2! Tfd8 31.Nb3 + Rf8 32.Dh4 Td6 Se amenință mat într-o mutare.

33.a3 În criză de timp o astfel de mutare are efectul unei bombe...

33...De7 34.Df4 Df6 35.Dh6!

(Vezi diagrama anterioară) Pătrunderea damei albe e decisivă.

35...Re7 35.Cf4

